

וטהר לבנו

חידושים וחידושים

וזאת הברכה

לע"נ התנא רבי אלעזר בן רשב"י, ולע"נ החפץ חיים, והמקובל רבי יהודה משה ישועה פתיא בן רבי משה ישועה זצ"ל והרב יורם מיכאל אברגל בן רינה זצ"ל ולכבוד: אדם וחווה אם כל חי והצדיק רבי חיים פינטו הגדול זצ"ל

ולע"נ אבי התורם: רפאל מלכה בן סוליקה ז"ל

ולעילוי נשמת ניסים מלכה בן חנינה ז"ל שמעון מלכה בן חנינה ז"ל. רונן בן לנה אסתר איטח בת חפציבה ואיתי בן רחל ואיתי בן ענת ואודט בת אסתר וחנן בן בת שבע אברהם בן בתיה ארמונד עמרם בן חנה שלמה בן שמחה וחללי ישראל מהעיר אילת.

ולזכות אייל אליהו בן רחל פרנסה טובה ופתיחת המזל העליון. ושמירה והגנה לכל ילדי אייל וכנרת אסתר: יאיר משה, שירה חנה, שילה שמעון, יגל ישראל, אביב שניאור, בני אייל וכנרת אסתר.

לזיווג הגון: דוד בן פני אופיר בן עליזה אורלי בת אסתר ולרפואת: כנרת אסתר בת זקלין וחזרה לשגרה לאחר לידה ולרפואת: שרה בת פאני שתקום מתרדמת ושתחזור לאיתנה הראשון

ספר "וטהר לבנו" רבים זכו וקנו את הספר הקדוש קדימה "הכנס ברכה לביתך" - ב 80 ₪ ב"כ 1300 עמודים

זכור!!! ספר זה קיבל את ברכתו החמה והסכמה חתומה של מרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי שליט"א
לקניית הספר ולקבלת אולני - ולהנצחה בעלוני

106855@gmail.com 0527120333 יוחנן ריינר

!!! גם אתה חייב לקנות את הספר!!! *חידוש עצום וחיוק אדיר לשבת ולנשמה**

"חדש" אפשר להשיג את הספרים באשקלון - ובקריית גת, בתיאום עם הרב יוסף ברקו שליט"א 0542831575

בלונדון אצל אלפער - טלפון: 2088000955 Fairholt Rd 8, London N16 5HW ובחנות הספרים המובחרים באירופה - לבקש מהמוכר שיזמינו מהמפיץ ליהמן

וזהר לבנו – ברכה

וזאת הברכה ויאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו

וזרח משעיר למו - שפתח לבני שעיר שיקבלו את התורה ולא רצו. הופיע – להם. מהר פארן - שהלך שם ופתח לבני ישמעאל שיקבלו ולא רצו. רש"י

בפנים היד?? והאבא ענה להם נחש קטן!!! מיד ברחו כולם ממנו, ואמרו ממש ממש לא!!! לא רוצים את המתנה!!!!

חנן מבן אחד שענה לאביו: **אבא!** תן לי מה שבידך אני סומך עליך שמה שאתה נותן זה טוב בשבילי, ואכן האבא חיבק אותו ונתן לו את המתנה שהייתה באמת יקרת ערך.

למרות התשובה הנפלאה, לכאורה עדיין הגויים יכולים לצעוק ולטעון שאחרי ניסי מצרים טבעי הדבר שהיהודים יסמכו על בורא עולם?? וגם היהודים ראו וקבלו דוגמא משבט לוי שלמדו תורה כל הזמן בלי הפסקה וראו חיי תורה לכן קל להם לקבל את התורה, ואם כן לכאורה נראה שעדיין טענת הגויים לאפליה ולחוסר הגינות לכאורה יש בה מקום לערעור???

אבל זה ממש לא נכון, כי בכל מצב ובכל מקרה דווקא ליהודים יש קושי עצום לקבל דבר בתמימות ובלי לחקור ולשאול שאלות!!!

כי יהודי בטבעו תמיד עונה בשאלה!! כמו שמספרים בבדיחה שיהודי כשנעמד מול המראה מיד הוא מתחיל בויכוח!!!

והיהודים למרות טבעם החוקר והחשדן בכל זאת התעלו על עצמם ואמרו **"נעשה ונשמע"** בלי שאלות, שבשפת דיבור זו הם ממש התעלו על עצמם ונהפכו לכעין מלאכי השרת.

ומשה רבינו שהתחיל בשבח בורא עולם, בכל זאת טמן בזה גם שבח עצום לבני ישראל, וזה הגביר אצל משה את כוח הברכה לברך את עם ישראל, כי מצא בהם עוד כוח זכות עצומה שבכוח זכות זו יברכם.

ללמדנו, שאדם נמדד בדבר הכי קשה שיש לו, ודווקא אם הוא מתעלה מעל הקושי העצום האישי שלו אז הוא מנצח את הכל, ולכן היום שיש קושי שלא היה כמוהו מבריאת העולם, שבקלות אפשר לחטוא ולהיכשל במראות אסורות בגלל המכשירים הקטנים כעבודה זרה הטמונה בחיקו, עד כדי כך שכל שעה משתחוה לו ומחבקו רח"ל, דווקא בקושי הזה אם נתגבר למרות שזה הקושי הגדול של הדור הזה - הדור האחרון!!! הדור שלפני ביאת המשיח, אזי תהיה לנו הצלחה בכל!!! כל שערי התורה יהיו פתוחים לקראתנו, ונצליח בקלות לשמור ולעשות את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, רק חזק ואמץ. נכון, זה קשה ויש זמנים שהיצר מתפרע אבל חייבים להתגבר, ובעזרת ה' נתגבר אמן ואמן!!!!

ענה לו הרופא: ברור שזה כואב כי עברת התקף לב כמו כל החולים בחדר, אז כמו אחרים שנמצאים כאן ומתמודדים בכאב ובקושי בשקט, גם אתה תסבול בשקט ותתאפק, כי המצב שלך לא יותר גרוע משלהם!!!

כשהקב"ה פנה והציע לגויים את התורה, הוא הביא להם לדוגמא דווקא את הדבר שהכי קשה להם לקיים, וכפי שמפורט בספרי, שלעשו ששאל מה כתוב בה אמר לו **"לא תרצח"** **"לא תגזול"**, אמר לו עשו: לא שייך כי זה נגד כל מהותי **"ועל חרבך תחיה"**.

וכן לישמעאל ששאל מה כתוב בה, ענה לו הבורא **"לא תגנוב"**, ענה לו ישמעאל לא שייך, כי זה נגד מהותו **"והוא יהיה פרא אדם ידו בכל"** שיהיה שודד וגנב, וכן לעמון ומואב אמר **"לא תנאף"**, אמרו, מהותן עריות הוא, ככתוב **"ותהרנה שתי בנות לוט מאביהן"**, היאך נקבל את התורה.

והמפרשים מקשים מדוע הביא להם הקב"ה כדוגמא את הדבר הקשה להם ביותר?? **וראיתי** שמתרצים שהקב"ה ידע שממילא הם לא מסוגלים לקבל את התורה ובעיקר את התורה שבעל פה לכן מיד הביא דוגמא שיראו שהתורה לא מתאימה להם.

אבל אם כן נשאלת השאלה, מדוע אצל היהודים לא פנה אליהם בדבר הקשה להם ביותר, כשם שהציע לגויים את הקשה ביותר להם?? וכך הקב"ה היה מוכיח על רצונם העז של עם ישראל לקבל את התורה ולקיימה למרות הקושי???

וראיתי על זה תשובה פשוטה, שהקב"ה לא הציע לעם ישראל מצווה קשה בגלל סיבה פשוטה שהם היהודים לא שאלו, אלא סמכו על בורא עולם.

כמו הסיפור עם הנחש הקטן, שאבא בא לילדים שלו עם יד קמוצה ושאל את בניו אחד לאחד מי רוצה מתנה והיא נמצאת אצלי ביד, וכל בן בתורו שאל את אביו מה יש לך,

הייתי לצערי צמוד לחולה ממשפחתי בחדר טיפול נמרץ לב, והיה שם חולה שצעק מכאבים, בא אליו הרופא והעיר לו, למה אתה צועק?? והחולה עונה לרופא בבכי: כי כואב לי!! כואב!! כואב!!!

ובזמנו זה היה נשמע לי קצת ברוטאלי התגובה של אותו רופא, אבל למדתי מזה מוסר השכל עצום!!!

שהיצר מתפרע אצל בן אדם, והאדם חושב שרק הוא בניסיון קשה והוא לא מסוגל לעצור אותו, וככה במחשבה שקרית זו היצר מתפרע ומפילו עד לעומק התהום!!

אבל זה שקר מוחלט! כי גם לאחרים קשה, ובעצם ככה זה אצל כולם, כי לכולם קשה מאוד להתאפק, אתה לא היחיד, אז תתאפק כמו כולם!!!

הברכה לפני מותו – מדוע שמחת תורה לא בז' אדר ביום פטירת משה???

אז אם כן למה אנחנו חוגגים את סיום קריאת ספר התורה בשמחת תורה ולא בז' באדר?? **דהיינו** למה לא סידרו חז"ל

משה רבינו סיים את כתיבת ספר התורה ביום מותו, ולפי זה סיום כתיבת הספר ומסירתה המושלמת היה בז' באדר.

וטהר לבנו – ברכה

ואפשר עוד לפרש שהנה לא כל עם ישראל בכו 30 יום בפטירת משה וכפי שדייקו רש"י והמפרשים, וייתכן שיש כאלו שבכו קצת פחות כי שמחו בשמחת שלימות התורה.

על כן מחמת שהיה חוסר אחדות בלב ובמעשים אצל עם ישראל בעניין זה וביום זה, לכן נקבע יום שמחת תורה בתאריך אחר שבו כולם התאחדו כאיש אחד בלב אחד.

והיום שנבחר הוא יום לאחר שבוע של סוכות, שבו היה איחוד 4 המינים שהם מסמלים את איחוד כל חלקים עם ישראל שהתאחדו במטרה לעשות רצון אבינו שבשמים, וזה היום המתאים ביותר, **כי** כך ביחד נחגוג באחדות את סיום קריאת ספר התורה, בדיוק כפי שבאו וקבלו את התורה בסיני **כאיש אחד בלב אחד** באחדות מושלמת!!!! ואכן התורה מסתיימת ב"**לעיני כל ישראל**", כי באמת אז כל עם ישראל מאוחדים ביחד בעיניים פקוחות לראות את מאור התורה ולהתקרב לה'.

אז הבה נתאחד כולנו כאיש אחד בלב אחד ונחגוג את שמחת התורה מתוך ידיעת התורה, או לפחות מתוך שאיפה אמיתית להגיע לידיעת התורה מושלמת, או לפחות להשתתף ולתמוך בלומדי תורה, והעיקר לעשות רצון אבינו מתוך אחדות עם ישראל אמן ואמן.

"וימת שם משה" – האם שייך לומר שמה נפטר בשבת!!!

משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל".

ובפשטות הגמרא כל הפסוקים בעניין מדברים על יום פטירת משה שהיה בשבת, ובכל זאת בורא עולם דורש ממה לכתוב את השירה הזאת, ועל כרחך שבורא עולם התיר לו וחייב אותו בהוראת שעה לכתוב בשבת את השירה, כי משה נפטר באותה שבת ולא היה יום נוסף שבו יוכל לכתוב.

ולמרות שבנבואה זו כתוב "**קרבו ימין למות**" ובפשטות משמע שהכוונה כפי שיש במדרשים שדרשו מכאן שפרשה זו נאמרה לא ביום פטירת משה אלא יום קודם או אפילו כמה ימים קודם.

בכל זאת הרי פשטות הגמרא פרשה זו כולל פסוק זה, נאמרה בשבת שהייתה יומו האחרון של חיי משה, אלא הכוונה כפי שכבר ביארו בתרגום יונתן שכוונת הפסוק "**ויקרבו ימי משה למות**" להורות שמה רבינו לא הגיע לגיל אבותיו בעת פטירתו, כי עמרם חי 137 ואילו משה חי רק 120 שנה, וזה הלשון "**ויקרבו**" – שלא הגיע.

כתבו לכם, ויכתוב משה – המשך

ספר שאותו הוא מסר למשמר אצל ארון הברית שממנו יכתבו כשיהיה ספק איך בדיוק צריכים לכתוב.

וייתכן שלכן מודגש "**ויכתוב משה ביום ההוא**", שלכאורה קשה שהרי ברור היה שמה כתב באותו יום שהרי אין לו עוד את יום המחר, שהלוא באותו יום הוא נפטר??

אלא ההדגשה היא שכתב ביום ההוא אפילו שזה היה בשבת, כי כך הצטווה במפורש מבורא עולם, וכפי שדרשה הגמרא **בשבת קל"ב** לגבי ברית מילה "**וביום השמיני**" שאפילו בשבת מותר וחייבים לעשות ברית מילה בזמנה.

שתסתיים קריאת התורה בז' באדר עת סיום כתיבתה או בשבת הסמוכה לה???

ונראה לתרץ בפשטות שחז"ל רצו להטעות את המן ולהכשילו, כי כידוע המן הרשע חיפש תאריך שבו יוכל להשמיד את עם ישראל, ומצא את חודש אדר בו נפטר משה רבינו.

אבל אם היו חוגגים אז את שמחת סיום התורה אז המן לא היה בוחר תאריך זה!! כפי שהגמרא במגילה י"ג אומרת שאם המן היה יודע שמה רבינו גם נולד בז' אדר הוא לא היה בוחר ביום זה.

וייתכן עוד לתרץ, שהיות ובפטירת משה נשתכחו שלושת אלפים הלכות, שזה דבר מצער מאוד שהיה חוסר בשלימות התורה באופן מוחשי, ואכן עתניאל בן קנז החזירם רק לאחר כמה שנים בפלפולו **תמורה ט"ז**, לכן לא רצו לחגוג ביום זה את סיום התורה.

כתוב במדרש שביום פטירתו של משה רבינו, הוא כתב 13 ספרי תורה, וייתכן שלכן בגמרא בסוטה י"ג סמליון אמר שבפטירת משה אמר עליו הקדוש ברוך את המשפט הזה "וימת שם משה **ספרא רבה דישראל**" - הסופר הגדול של עם ישראל.

ובגמרא שם כתוב שמה נפטר בשבת, שעל הפסוק "**ויאמר ה' אל משה הן קרבו ימין למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו, וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד**" כתוב בגמרא: תנא - אותה **שבת** שנפטר בה משה, של דיו זוגי היתה, ניטלה רשות מזה וניתנה לזה, ומסביר רש"י: **דיו זוגי** - שני זוגות, שני חברים היו, בהתחלת היום למשה וסופו ליהושע, וכ"כ **תוס' מנחות ל'**.

ונשאלת השאלה מה עם חילול שבת?? איך משה רבינו מקבל התורה דווקא ביום פטירתו שהיה בשבת כתב 13 ספרי תורה???

וייתכן לתרץ בפשטות שכשבורא עולם אמר לו "**הן קרבו ימין למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד**", ה' אמר אל משה "**הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה**", ולאחר מכן אמר לו "**ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם**", ואכן כתוב "**ויכתבו**

והנה בורא עולם אמר למשה "**כתבו**" בלשון רבים, כאשר במציאות רק משה כתב, שהרי אסור לכתוב ספר תורה אלא מתוך הכתב, ורק למשה רבינו לבדו היה מותר לכתוב מתוך זכרונו, כי הוא קיבלה מבורא עולם בקבלה גמורה וקבועה היטב ולא היה חשש שישכחה, וממילא אין הכוונה שיהושע גם יכתוב, כי ליהושע היה אסור לכתוב רק מתוך הכתב, אלא הציווי היה רק על משה.

ומה שהצטווה משה לכתוב בלשון רבים – **כתבו**, הכוונה שמה יכתוב לכל שבט ספר תורה בכדי שהם יוכלו בהמשך להעתיק ולכתוב ממנו, וגם משה רבינו כתב עוד

וטהר לבנו – ברכה

אדם לעבודה זרה, והנה פתאום אברהם בעצמו עשה והתנהג כמוהם כשהלך לשחוט את בנו יחידו, והרי הוא נראה היה כצבוע שאינו עומד במילתו שלו הוא, ולמרות הקושי והבושות וחילול השם בכל זאת אברהם עשה זאת בזריזות ובלי ויכוחים - כי כך ציווה בורא עולם, כך גם נהג משה בתמימות שעשה ככל מה שהצטווה מבורא עולם בלי שום טענות ומענות או פקפוק חלילה.

וכאן כל עם ישראל ראה שזו הוראת שעה וציווי אלוקי מיוחד, שהרי בדרך הטבע לא שייך שאדם יכתוב 13 ספרי תורה שלמים ביום אחד (ע"פ דעה אחת בגמרא בגיטין ס"ו), ועצם נס הכתיבה הוכיח לעיני כל ישראל שזה היה רצון בורא עולם, ולא היה כאן חלילה שמץ של חילול שבת.

ומזהים הדבר שבורא עולם ציווה למשה שיכתוב בשבת ולא הקדים לצוות את משה לכתוב קודם השבת בנבואה כל מה שעתיד משה לומר ולברך את עם ישראל!?

וייתכן שבורא עולם רצה להוכיח לנו **ששלימות התורה באה עם ציות מושלם לבורא עולם בלי חשבונות כלל וכלל**, וזה כמו שבבית המקדש שחטו והקריבו קרבנות על המזבח, כי כך ציווה בורא עולם למרות קדושת השבת, ובמילוי ציווי הבורא זוהי שמירת השבת הראויה ביותר.

וכן מצאנו אצל אברהם אבינו שכשנצטווה לשחוט את בנו לא חשב לרגע על חילול השם, שהוא זה שזעק מרה במשך שנים על שפיכות דמים של בני דורו ששחטו ילדים ובני

ונלמד מזה, שאין חכמה ותבונה כנגד השם, ועלינו להתמסר לבורא עולם ולדעת רבותינו הקדושים באמונה תמימה, אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל, ובכוח התמימות הטובה נזכה לבנים תמימי דעים בדרך השם, בדרך המסורה לנו מדור דור, ובעזרת השם בכוח התמימות עם ה' נזכה לניסים ונפלאות שלא כדרך הטבע, רק חזק חזק ונתחזק אמנן ואמן.

וזאת הברכה אשר ברך משה את בני ישראל לפני מותו

כל יהודי מקבל 'עליה' ומברך ברכות התורה, ואפילו ילד קטן מברך לבד.

ועליית "כל הנערים" שעושים בסוף העליות לכל הפעוטות, זה אולי כי אכן גם משה בסוף הברכות כללם כולם ביחד בברכות, וכפי שכתב רבינו בחיי על הפסוק **"אין כאל ישורון"**, אחר שסיים לברך השבטים אחד אחד התחיל עתה לדבר ולברך את כולם באופן כללי.

שואלים המפרשים מה הכוונה לפני מותו, ברור שזה היה לפני מותו ולא לאחר מותו, והיות וזה היה יומו האחרון, מה ההדגשה **"לפני מותו"???** עונה החתם סופר שהיות וזה היה לפני מותו לא היה לו מספיק זמן לברך כל אחד ואחד מבני ישראל בנפרד לכן בירך כל שבט ושבט ביחד.

ונראה להוסיף, שאולי להשלים את הרצון הקדוש שכל יהודי יקבל ברכה באופן אישי ייתכן שלכן **בשמחת תורה**

ייהי רצון שנזכה להתברך כל אחד באופן אישי וגם להתברך יחד עם הכלל, והכל תוך כדי שמחת התורה הקדושה, ושלכל אחד מאתנו יהיה חלק אישי בתורה הקדושה אמנן ואמן.

ברך משה את בני ישראל לפני מותו – גאוות משה לפני מותו!!

אדם הראשון אומר: אני גדול ממך שנבראתי בצלמו של הקב"ה, ומשה אומר לו: אותו כבוד שניתן לך ניטל ממך, אבל אני זיו פנים שניתן לי נשאר ככתוב **"לא כהתה עינו ולא נס לחה"**, נח אומר למשה: אני גדול ממך שניצלתי מדור המבול, ומשה אומר לו: אתה הצלת את עצמך ולא היה בך כח להציל את דורך, אבל אני הצלתי את דורי.

אברהם אומר למשה: אני גדול ממך שהייתי זן לעוברים ושבים, ומשה אומר לו אתה היית זן עובדי אלילים ואני זן מאמינים, אתה היית זן בישוב ואני במדבר. **יצחק** אמר למשה: אני גדול ממך שפשטתי צוארי על גבי המזבח וראיתי פני השכינה, אומר לו משה: אתה ראית פני השכינה וכהו עיניך אני דברתי עמו פנים בפנים ולא כהו עיני. **יעקב** אומר למשה: אני גדול ממך שפגשתי עם המלאך ונצחתי, אומר לו משה אתה פגשת המלאך בשטח שלך, ואני עליתי למעלה אצלם בשטח שלהם והם פחדו ממני.

וכאן הדברים ממש תמוהים, וכי מה ראה משה להתנשאות ולהתגאות מעל כל גדולי העולם והאומה, הרי הוא העניו מכל האדם?? נכון, על השטן אפשר עוד להבין שהוא מתנשא, אבל על גדולי עולם, אבותינו הקדושים???

התשובה היא **"ויגבה לבו בדרכי השם"**, כשמכריעים את השטן צריכים להרגיש הכי גבוה והכי צדיק והכי עוצמתי,

המדרש שואל מה הכוונה **"לפני מותו"** הרי הדבר פשוט וברור?? וכי אחרי מותו יברך?? והתשובה **במדרש תנחומא**, אמר רבי אבין כל ימיו של משה היה מבקש לברך את ישראל ולא היה מניחו מלאך המוות, מה עשה נטלו וכפתו והניחו תחת רגליו וברכן לפניו, וזה **"לפני מותו" - לפני מלאך המוות** שהיה מושלך תחת רגליו.

ונשאלת השאלה, מה העניין לברך את עם ישראל כשמלאך המוות מושפל לפניו?? ואולי בפשטות משה רבינו רצה שיתקיים **"ומלאך רע על כרחו יענה אמנן"**.

אבל יש מדרש נוסף, א"ר מאיר הלך מלאך המוות אצל משה ואמר לו הקב"ה שלחני אצלך שאתה מסתלק ביום הזה, א"ל משה: לך מכאן!!! שאני מבקש לקלס להקב"ה שנאמר: **"לא אמות כי אחיה ואספר מעשי קה"**, אמר לו השטן: **משה!! למה אתה מתגאה??** הרי יש לבורא מי שיקלסוהו שנאמר **"השמים מספרים כבוד קל"**, ענה לו משה, **ואני משתק אותם ומקלס אותם** שנאמר **"האזינו השמים ואדברה"**.

וכאן חוזרת השאלה הקודמת ומתחדדת ומתעצמת איך משה רבינו העניו מכל האדם כך מתנשא ומתגאה?? ומשפיל את השטן כביכול מתוך גאוה ועוצמה??

והנה עוד מדרש שמעוני ל"ג, **"רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה"** זה משה שנתעלה על כל האדם, כיצד

וטהר לבנו – וזאת הברכה

ולכן בורא עולם שלח את מלאך המוות לקחת את משה, למרות שהבטיחו מיתת נשיקה כפי שמת אהרן, אלא הסיבה היא שהקב"ה רצה שמושה ירסק את השטן בפני כל עם ישראל, שכולם יראו שגם העניו מכל האדם מתנשא ומתגאה מעל כולם, כשעומד להכניע את היצר השטן.

והכי למעלה - **"איש האלוקים"**!!! כי כשהשטן מפריע לך, אתה צריך להכניע אותו לגמרי ולדרוך עליו שיהיה תחת רגליך, ודווקא אז עליך להתנשא כאיש האלוקים, מעל כולם - מעל כל גדולי ישראל, כי ככה תהיה בטוח שיש בך את העוצמה לנצח ולרסק את היצר הרע.

ונלמד מזה, שכל יהודי חייב להשתמש גם במידת הגאווה בכדי להצליח בעבודת ה', שבשעת ניסיון קשה שהיצר הרע מנסה להדיח ולהפיל אותך, בטענה שאתה אדם פשוט וחלש, אתה אזור אומץ מולו ותתנשא בגאווה עצומה ותרגיש בעצמך כאילו אתה משה רבינו או אברהם אבינו או אפילו יותר מהם, וממש לא שווה ולא ראוי וחמור מאוד ואסון גדול יהיה אם אפול חלילה כי אני ענק שבענקים מגדולי הצדיקים, ובשבילי נברא העולם ובשביל מעשה זה בלבד.

וכן היצר נותן לך ענווה מיותרת, באומרו חבל לך להשקיע, אתה סך הכל אדם פשוט, מה פתאום תתפלל בדביקות וכי רבן של כל ישראל אתה!!! או מדוע תשפיל עיניך כאחד הקדושים אשר בארץ!!! אתה אל תקשיב לו וענה לו בעזות דקדושה!!! **ואמור** לו: אני קודש הקדשים, אני רבן של כל ישראל, ובשבילי נברא העולם, אין עוד יהודי בעולם חוץ ממני, ולכן רק עלי מוטלת עבודת התפילה ועבודת הקודש, וחייב אני להתחזק בתפילה ועלי להתמיד בלימודי ולשמור את קדושותי בנאמנות, ועלי חובה עצומה לקיים מצוות בהתלהבות, כי אני היהודי היחידי או היהודי הכי חשוב בעולם, ובעזרת ה' יתברך ככה נעשה ונצליח, וזכור "ולא יבוש מהמלעגים עליו".

כשתדאג לו למילוי התאוות והמותרות שלו, וזה יהיה לך למצווה. כמו שהגמרא כתובות ס"ז ב' אומרת שעשיר שפשט רגל מצווה לתרום לו גם שיהיה איש שירוך לפניו לכבודו אם היה רגיל לפינוק הזה כשהיה עשיר.

ואפשר להוסיף עוד שהעניו הגדול ביותר - כאשר עליו לעזור לשני יש לו להתהפך ולהתנהג בגאווה הגדולה ביותר בכדי להשתמש בכל עוצמתו לעזור לשני.

ולא להיות חלילה כאותו אחד שלא עצר לאסוף מכר בדרך לאותו מקום עבודה, כי דאג לבריאות של השני שילך ברגל כדי שלא ישמין, ועוד הוסיף לו תוספת מצווה בכך שגם דאג לו שגיגע מסריח לעבודה וכך דחוף יתקלח בערב ויהיה נקי ורענן, ותפילת ערבית שלו תהיה מתוך גוף נקי, פלאי פלאים לשם שמים, "דאגה מושלמת לזולת"!!!!

ולכן משה רבינו העניו מכל האדם התגאה לפני מותו על כולם, כי רצה לזכות ולקבל את הכוח לברך את עם ישראל, למרות שמשך 40 שנה השטן לא נתן לו לברך, עכשיו התעצם משה ובכוח הוא התנשא וקיבל את זכות הברכה.

וזה מזכיר לי את הרעיון היפה ששמעתי, שלדאוג לתאוות המותרות של השני זה המצוות שלך, דהיינו תקיים מצווה

איש האלוקים – המשך

ואולי בדרך אפשר ממש, כשמלאך המוות השטן היה מונח תחת רגליו של משה, היתה לו שליטה על השטן ורק היה חסר עוד קצת, שזה לשחוט את המלאך המוות.

אבל את זה רק הקב"ה יעשה, כמו שאומרים ב"חד גדיא", אבל משה הגיע ל"ותחסרהו מעט מאלוקים" כידוע, ומצב זה הדגים לעיני כל ישראל עד כמה משה התעלה ל"ותחסרהו מעט מאלוקים", ועי' בפנים יפות שכתב בדומה.

עשרה נקראו איש האלוקים, אבל רק משה נקרא כן בסוף ימיו, כי בניגוד לאחרים שנקראו בשם "איש האלוקים" על ידי בני אדם, אצל משה רבינו בורא עולם קרא לו "איש האלוקים", וזה דווקא לפני מותו כי כתוב "הן בקדושו לא יאמין" מעם לועז בשם פי' קדמון. **ואולי** מאחר שמושה קיבל כינוי זה, השתמשו בכינוי לכל נביא וצדיק גדול כמו שראינו שאפילו תנא שחי מאות שנים אחרי הנביאים גם מכונה בתואר זה, כמו ששרים לרשב"י "איש אלוקים".

יחי ראובן וזאת ליהודה – למה המתין עד סוף ימיו לתקן את ראובן ויהודה??

לא הזכיר את שבט שמעון אחרי שהזכיר את ראובן, וגם לא הזכירו אחרי שהזכיר את שאר השבטים???

וייתכן שבגלל הכלל שצריך ביי"ד גדול יותר וחשוב יותר להתיר תקנה או גזירה של ביי"ד קדום, לכן משה לא הרגיש במשך כל שנות חייו שבכוחו להתיר את נידוי והקפדת יעקב אבינו.

אבל ברגע שראה שהצליח להכריע את מלאך המוות לגמרי שהיה מלאך המוות מונח ומושלח תחת רגליו, וסוף סוף משה רבינו הרגיש שיש בכוחו לברך את עם ישראל, אזי בגאוותו הרוחנית החיובית לתועלת עם ישראל וכאמור לעיל, התנשא מעל כל גדולי ישראל שקדמו לו בכדי להכניע את השטן שעייב בעדו כל השנים מלברך את עם ישראל, ובגבורתו הצליח לברך את עם ישראל ולהתיר את הקפדת יעקב מראובן ואת נידויו של יהודה, וגם לתקן את שמעון וכפי שיתבאר במאמר הבא.

"יחי ראובן", רבותינו ז"ל אמרו סנהדרין צ"ב שהתפלל על ראובן שיהיה לו חלק לעולם הבא, וכפי שכתב רש"י שלא יזכר לו החטא שבלבל והחליף יצועי אביו, ובפשטות כ"ז נצרך כי יעקב אביו הקפיד עליו לכן ראובן היה כמנונה לעולם הבא.

ובהמשך כתוב "וזאת ליהודה", וכתב רש"י: סמך יהודה לראובן מפני ששניהם הודו על קלקול שהיה בידם.

ומוסיף רש"י: עוד פירשו רבותינו שכל 40 שנה שהיו ישראל במדבר היו עצמות יהודה מתגלגלים בארון מפני נידוי שקבל עליו בפרשת מכירת יוסף והירידה למצרים, שאם לא יחזיר את בנימין לאביו אזי "וחטאתי לאבי כל הימים", לכן טען משה רבינו מי גרם לראובן שיודה הלוא זה יהודה, ובכוח טענה זו התיר משה את הנידוי מיהודה.

ונשאלת השאלה למה המתין משה כל השנים, ורק ביומו האחרון החליט להתיר את הנידוי?? וגם יש לשאול למה

וזהר לבנו – וזאת הברכה

מה עם ברכת שמעון?? – המשך

הייתה ע"י פנחס הלוי, בחטא שחטאו מעם ישראל עם בנות מואב שפנחס בקנאות קודש הסתכן להרוג את נשיא שבט שמעון שחטא, וגם שמלו את עצמם במסירות נפש במדבר, וגם שנלחמו עם בני ישראל כששבו 7 מסעות בסוף 40 שנה כפי שכתב רש"י פרק כ"ו בחומש במדבר.

מצד שני, שבט שמעון כש 24 אלף מהם ונשיאם בראשם חטאו בבנות מואב, הוכיחו להיפך שגם קנאותם הראשונה בשכם לא הייתה לשם שמים.

ולכן הברכה הגדולה ביותר של משה הייתה להפרידו מלוי ומהקנאות שלא התאימה לשמעון, וכביכול החזיר את שמעון למצב הראשוני שלו שבו אמו התפללה עליו ואמרה "שמע ה'", וחיבר אותם לשבט יהודה, ככפופים לשבט יהודה, ולכן למרות שמעון הוזכר רק ברמז בכל זאת יהודה הצעיר נכתב קודם, וגם בשופטים כתוב שיהודה יהיה בראש והמנהיג של השבטים, ושמעון בא לעזרת אחיו יהודה.

כתוב במפרשים, שכשמשה אמר "וזאת ליהודה שמע ה' קול יהודה" בזה כלל ברמז את שבט שמעון, וכפי שכתב האברבנאל ש"שמע ה'" אלו המילים בהם השתמשה לאה אימנו כשקראה לבנה שמעון.

ולמה לא בירך אותם בהזכרת שם במפורש כמו שהזכיר את שאר השבטים במפורש ולא בדרך רמז??

ואולי נבאר זאת על פי המדרש, שכתוב בילקוט שמעוני ששמעון ולוי השתנו והתאחדו בברכת יעקב שנאמר "שמעון ולוי אחים ארוך אפס כי עז", כי שניהם השתמשו ביחד בקנאות להרוג את אנשי שכם אשר טמאו את דינה, אבל במהלך השנים התברר שיש הבדל משמעותי ביניהם, ששבט לוי הוכיח פעמיים שהקנאות שלו הייתה באמת אך ורק לשם שמים, והוכחה הייתה בחטא העגל שהרגו את כל החוטאים גם ממשפחתם, והוכחה נוספת

אכן ראינו את עוצמת משה רבינו ביומו האחרון, ונשאלת השאלה למה אכן כוחו היה גדול יותר ביומו האחרון יותר מכל 40 שנה שהנהיג את ישראל?? למה אז לא הצליח לכופף את השטן שהפריע לו לברך ולתקן את עם ישראל??

והתשובה פשוטה, שכשמשה ביומו האחרון נחלש ברוחניות שנשתלקו ממנו שערי חכמה ומסורת, במקום להיחלש הוא "וילך" - התאמץ בכל כוחו להשפיע גם בשפלות המוחין שהיתה לו, וגם בנפילה העצומה שלו לא התייאש אלא התגבר כארי יותר מהרגלו וכתב 13 ספרי תורה ודרש את האזינו כמה פעמים עד שקיים בהם שהשירה תהיה בבחינת "שימה בפייהם", ולכן זכה משה רבינו דווקא במצב הזה להתעלות מעל כולם, ולהשיג את הדרגה "איש האלוקים" ולרסק את מלאך המוות ולהשפילו, כי מהנפילה שלא באשמתו עלה והתעלה מעל ומעבר להשגות אנושיות.

ולכן גם אנחנו להבדיל בין קודש לחול ובין אור לחושך, בכל מצב גם במצב עצוב וכואב וצורב של נפילה, נדע להתעלות תיכף ומיד בכל הכוח ולא להתייאש, ככה ודווקא ככה נתעלה מעל למצופה.

מי גרם לראובן שיודה

להודות בפני אביו, כי ליהודה היה יותר קשה להודות, כי משופט הפך עצמו לנאשם, ואוי לאותה בושה ונפילה.

כתב רש"י: אמר משה, מי גרם לראובן שיודה? יהודה!! למרות שיהודה הודה לא בפני אביו, בכ"ז זה גרם לראובן

ללמדנו, שעלינו לקדש שם שמים למרות הקושי, כי מי שילמד ויתחזק ממעשינו זה יהיה לזכותנו בשעת צרה ובשעת דין.

וימת שם משה – תהליך פטירת משה רבינו

הראו לו גם את הגיהינום כי אולי בזה הוא גם יופתע ויוכנס אפילו לרגע קטן לגיהינום, אפילו בכדי לראות אולי את הרשעים הנמצאים בה או כל סיבה אחרת, וזה גרם לו חרדה גדולה ועצומה.

עד שהבורא הבטיחו "שמה לא תיכנס" אפילו לא לשנייה.

תראו כמה מפחיד שניה של גיהינום!!!

אבל בכל זאת למה בורא עולם הראה לו זאת?? למה נגרם למשה רבינו פחד מהגיהינום ברגעי סוף חייו??

ונראה שבורא עולם רצה ללמד אותנו: א. עד כמה יש לנו לפחד מרגע של גיהינום. ב. שגם במעלה רוחנית עצומה עדיין עד לרגע האחרון צריך יראת שמים ופחד מהגיהינום, כי היצר עד לרגע האחרון ממתין להכשיל בן אדם, ואדרבה דווקא בשנייה האחרונה הוא מנסה להכשיל, כפי שהכשיל את יוחנן כהן גדול מהחשמונאים המוכר לנו מנס חנוכה, ששימש 80 שנה בכהונה ולבסוף נעשה צדוקי רח"ל.

במדרשים כתוב, א"ר יצחק הייתה נפשו של משה מתקשה לצאת, והיה משה משוחח עם נפשו, כי פחד על שביקש מלאך המוות לשלוט בו, ענתה לו: לא יעשה הקב"ה כן, כי הבטיח לך בפטירת אהרן שתיפטר כמהו בנשיקה ולא ע"י מלאך המוות, וזה "הצלת נפשי ממות".

ממשך משה ואומר: אולי מבקשים לדחות אותך נשמתך לגיהינום, א"ל "הצלת נפשי ואת רגלי מדחיי", שאל משה: ולהיכן את עתידה להלך?? ענתה הנשמה "אתהלך לפני ה' בארצות החיים" אז נתן לה רשות.

ובעצם כתוב במדרש רבה י"א ה', שכשבורא עולם הראה לו את ארץ ישראל הראה לו גם את כל צדיקי הדורות וגם הראה לו את הגיהינום, וברגע שראה משה את הגיהינום, אז התחיל לפחד אולי הוא הולך לגיהינום!!

והדברים מפליאים, למה חשש משה רבינו מהגיהינום?? וכי עד כדי כך???

אלא ייתכן שהיות והוא היה מופתע מהתנגדות בורא עולם להכניסו לארץ, לכן כשראה את הגיהינום פחד אולי

וטהר לבנו – וזאת הברכה

רבן יוחנן בעת פטירתו בכה, ולשאלת תלמידו למה הוא בוכה?? ענה להם: כי לא ידע לאיזה שביל יקחו אותו, האם לגן עדן או לגיהנום, וכי על זה אין לבכות!! איזה יראת שמים עצומה!!! ואיזו ענווה הייתה לרבן יוחנן!!

ולכן גם רבן יוחנן בן זכאי שחי 120 שנה והציל את עולם התורה כשהקים בעת החורבן את ישיבת יבנה וחכמיה, שכל הישיבות ועולם התורה עד לימינו חייבים את חייו הרוחניים לרבן יוחנן, וכפי שמספרת הגמרא ברכות כ"ח, גם

ואומנם, גם משה רבינו וגם רבן יוחנן בפטירתו החדירו לכלל ישראל עד כמה יש לחשוש עד הרגע האחרון מהיצר הרע שמנסה בשנייה האחרונה להפיל אותנו לגיהנום, וגם עד כמה יש לנו לפחד מרגע של גיהנום.

יהודי יקר שביקרים, אם בכל זאת אתה מבני העליה שצברת שעות וימים ושנים של תורה ושעות של תפילה בדביקות, ושמרת על עצמך בשיא הקדושה, דע לך שאחרי תקופה ארוכה יכול היצר בפתאומיות או בשלבים של היחלשות שאפילו לא מבחינים בכך או שלא מבינים את חומרתן, והיצר בכוחו להתגבר ולהפילך ותשתעבד לו ועיניך כלות ולא תבין איך נפלו גיבורים???

אבל יהודי יקר אנא אל תמשך אחרי הנפילה, בבקשה עצור את הנפילה באיבה, ואל תתן ליצר להתיר לך את הנפילה, יש עדיין נקודת אור שתשמח כשזה עדיין בגדר איסור חמור שנורא ואיום ומחריד שאתה הגיבור הנודע נפלת בו, ומיד תקן עצמך לחלוטין, שתגדור כל הפרצות, ואל תבדוק האם יש פרצות יותר מידי כי זה גם עצת היצר, כי פעמים במהלך הבדיקה מוצאים פרצה ובדקים עד כמה גדולה היא ושם נופלים!!!!

לכן ברח מכל דבר האסור, החלט תחליט שזה מוקצה מחמת מיאוס!!! תקבע לוח זמנים קצר של 24 שעות בהם אתה מתחייב לא ליפול בשום אופן אפילו לא במשהו דק מן הדק!!! וכך תחדש עוד יום בהצלחה!! וככה בעזרת השם יתברך תצליח להתעלות חזרה מהנפילה, ואדרבה יהיה זה נפילה לצורך עלייה, שתתפלל מתוך "לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה", ובעזרת השם תשובתך תתקבל לרצון ותחזור לקדושתך הראשונה אמן ואמן!!! ואין לך ברירה אחרת!! רק לבחור בדרך זו!!! כי חייבים להמשיך להתעלות, להמשיך במרוץ של מי יעלה בהר ה', רק חזק ואמץ אמן ואמן.

"וימת שם משה עבד השם"

ולכן הוא עבד ה' לנצח ולתמיד עד סוף כל הדורות, ואכן לנצח נצחים הוא ממשיך לעבוד את בורא עולם.

פשוט מדהים!! אצל משה אין את המושג במתים חופשי, הוא אדם שאין דומה לו, "איש האלוקים" שכל רגע עובד את בורא עולם גם לאחר מותו בלי הפסקה ולנצח.

ולכן כתוב בגמרא סוטה י"ג "שכשם שלמטה עומד ומשמש כך גם למעלה הוא עומד ומשמש" ומלמד זכות עלינו לנצח.

ראיתי במפרשים על התורה אבן עזרא רבינו בחיי ועוד ששואלים, למה בעת פטירת משה נבחר ונכתב על משה רבינו דווקא התואר "משה עבד השם"??

וייתכן, כי מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, ומשה הרי רצה לחיות בשביל לקיים עוד מצוות, ולכן גם כשהוא מת, כל רגע נתון הוא מקיים מצוות, כי הקב"ה מצרפה למעשה, ובפרט שהוא לא רק חשב ורצה אלא התפלל ועשה מעשים בכדי להמשיך לחיות!! רק שנאנס לא להתפלל עוד תפילה, וכך נאלץ למות.

האמת רעיון יפה זה זכיתי לחדש בזמן מדהים, כאשר ביום שישי האזינו חזרתי מתלמודי, ויהודי יקר עצר את רכבו ולקח אותי לביתי, ולפתע אמר לי שהוא יתעכב 2 דקות, כי הבחין ביהודי בכיכר שהיה זקוק לעזרה כי רכבו כבה, והוא עשה סיבוב נוסף בכיכר, אבל ראה שכבר אחר עצר לטפל ברכב, הוא הצטער ואמר בכאב: אוי חבל שהפסדתי את המצוה.

אמרתי לו, לא הפסדת מצוה!! המצווה שלך!! כי כוונה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, ובפרט שגם עשית מעשה בכדי לקיים את המצוה, ואז בדיוק התחדש לי חידוש זה, והוא ואני הרגשנו סיפוק, כי הרגשנו שמעשינו רצויים לפני בורא עולם.

וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה

ובזכות התגברותו זו, זכה ל"והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה".

שלמות שאפרים ומנשה נולדו וגדלו בארץ טמאה וחיו כנסיכים בין ילדי השרים הגויים הטמאים ביותר, בכל זאת הם שמרו על קדושתם כאילו גדלו עם יעקב אבינו ועם כל משפחת בני יעקב הקדושה, ולכן זכה יוסף הצדיק ובצדק שלא עורר שוב את קנאת האחים שממנו יצאו 2 שבטים, כי עבודתו ועבודתם הייתה כפולה במאמץ ובסיכון, ולזה כל השבטים הבינו שמגיע להם ביושר.

איפה יוסף עשה נגיחות?? ובאיזה קרניים?? ואולי הכוונה שבשעת הניסיון עם אשת פוטיפר, יוסף הצדיק עצר את עצמו ברגע האחרון למנוע עצמו מטומאה על ידי שנעץ את ציפורניו בכל הכוח, וזה בוודאי היה נגיחה עצומה יותר מנגיחה של שור.

וזה מנגח את העמים הקמים עלינו, ואת האפסים שבארץ שמטמאים את גופם, כי כוח הקדושה כוח ההתגברות בכל הכוח על הטומאה זה הכוח שלנו להשביט אויב וכוחות הרשע עד עצם היום הזה.

וַיְהִי לְבָנוּ – וְזֹאת הַבְּרָכָה

תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו

המתנזר מטומאה, בכל זאת יוסף הצדיק לא חטא!! וגם יוסף הצדיק מעולם עד סוף חייו הוא לא שנא אותם!! ולא נהג כנקמה לרדת מדרכם, כמו שיש צעירים שסבלו בבית כנקמה הם יורדים מהחינוך שקיבלו בבית, ולכן יוסף שרק עלה והתעלה עוד יותר מעליהם הפך ל"קדקוד אחיו".

מה הכוונה "ראש יוסף"? ומה הכוונה "קדקוד נזיר אחיו"? ממתי יוסף היה נזיר???

ואולי הכוונה שלמרות שהיה מסלסל בשערו שגירה בו יצר הרע, ולמרות ששנאו אותו אחיו, שריחקו אותו כנזיר

ויבכו בני ישראל את משה

וכל הזמן יתנהגו כאילו הוא חי איתם, ולכן בכוונה לא בכו עליו, בכדי להמחיש לעצמם את החיזוק שקיבלו על עצמם שמשה רבינו חי ולא מת וככה לא יגיעו להשחת תשחיתון.

אבל לזכרים לומדי התורה זה לא הצליח, כי היות והם למדו תורה ממשה רבינו, הצימאון לדברי התורה של משה חתך בעומק ליבם, והבכי היה כמאליו, לא היה שייך לעצור אותו, ובפרט שנשכחו מהם 3000 הלכות בפטירת משה אז הם הרגישו בחדות את פטירת משה רבינו.

ורק לנקבות שלא חשו את חסרון התורה לכן לא בכו, כי הם נשארו ברצון להרגיש שמשה חי ולא להגיע ל"אחרי מותי השחת תשחיתון".

וכך הדברים יצאו מושלמים, שהאישה חיזקה את הבעל שיתנהג בצדקות כאילו משה עדיין חי, ואילו הבעלים בכו וחשו בחיסרון משה וכך הסכימו בשמחה לקבל הנהגת יהושע שיעזור להם למלאות את החלל התורני שנוצר עם פטירת משה רבינו.

וכן הדברים אמורים כלפי פטירת יעקב, היות וידעו שהגלות תתחיל עם פטירת יעקב, לכן שבט לוי טענו שיעקב לא מת, וככה לא יתחיל השעבוד אלא ימשיכו ללמוד כפי שהיה בחיי יעקב אבינו, ולכן שבט לוי לא הקשיבו לפרעה בתחילת השעבוד אלא המשיכו ללמוד, כי מבחינתם יעקב חי ואין פרעה יכול לשעבדם כלל.

ללמדנו, שלעולם יש להשתמש בכוח הדמיון לחיובי ולהחיות דברים בכוח הדמיון, וכמו שמצאנו שתכלת שבציצית דומה לים וים לרקיע וכו', כי כוח הדמיון עוזר להתחזק ולהתעלות בתורה ויראת שמים.

כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו, יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל

ייתכן שבדבר שהועילו לציבור בזה יכשלו הם ובניהם, ואכן יש דעות שלהם כן נשבה רוח צפונית,

אמנם דעת הספורנו שלהם גם לא נשבה רוח צפונית, ואכן הם מסרו נפשם למות, כי רבים מהם מתו, ואף על פי כן הם במסירות נפש המשיכו לעשות ברית מילה כל 40 שנה, ולא פקפקו בבורא עולם למה מתו מבניהם ולמה לא נעשה להם נסים, אלא הם קיימו בפשטות "תמים תהיה עם ה' אלוקיך", ובזכות המסירות נפש והתמימות זכו ל"יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל".

שבט לוי כאמור חי בתחושה שיעקב אבינו לא מת ולכן אין שעבוד, וכך שמרו ולמדו את אמרות ה', וזה עזר לכל עם ישראל במצרים לפחות שישמרו ולא לפגום בברית, ואכן לא היתה זנות בעם ישראל למרות שהיו במ"ט שערי טומאה, חוץ מאחת, היא שלומית בת דברי משבט דן **וכפרש"י** שמתוך שפרסמה הכתוב זה הוכיח שזה היה מקרה בודד וחריג.

והיות והם גרמו שעם ישראל לא יפגום אלא ינצרו ברית, לכן במידה כנגד מידה הם מלו את עצמם במדבר למרות הסכנה של רוח צפונית שלא נשבה לישראל, כי חשבו שלא

וזאת הברכה – כולם עולים לתורה

וייתכן שכל זה בזכות שמשה רבינו קיים בשלימות את מצות הבורא "ושימה בפייהם" בשירת האזינו, לכן זכה וזכינו שאת ברכתיו שהם דבריו האחרונים שבהם נפרד מעם ישראל, גם בזה יתקיים "שימה בפייהם".

בשמחת תורה הציבור ואפילו הילדים הקטנים עולים לתורה בשמחת תורה, וקוראים שוב ושוב את ברכות משה, עד אחרון העולים, כי כך מתקיים "שימה בפייהם" גם בברכות משה.

וַיִּהְיֶה לְבִנּוֹ – וְזֹאת הַבְּרָכָה

ויש במדרשים מחלוקת מה קדם למה, האם התפילות קדמו לברכות או הברכות קדמו לתפילות, ובפשטות לפני ברכה צריך תפילה בכדי שהברכה תתקיים, אבל גם אם נאמר שהתפילות היו אחרי הברכות במקרה של ברכות משה זה מובן, כי קדם לברכות שירת האזינו ושימה בפיהם וזה כוחו גדול מאוד, וכפי שהעיד משה שלא דבר ריק הוא מכס, ולכן יכול היה משה לברכם גם קודם התפילה.

ומשה רבינו שהשתוקק במשך 40 שנה לברך את ישראל ולא הצליח כי השטן הפריע לו, אז עכשיו הוא מתענג מאוד, על שברכותיו בסוף חייו חרוטים בפינו לדורי דורות.

ועלינו לדעת ולזכור שעל כל ברכה שברך משה הוא התפלל, ואכן בתהילים יש 11 מזמורים שאמרם משה על 11 ברכות השבטים, וזה מתחיל מתפילה למשה איש האלוקים **תהילים צ' – ק"א** עד מזמור לתודה כולל.

ואולי יש עניין לקרוא בשמחת תורה את המזמורים הללו שאמרם משה בעת הברכות, אך לא שמעתי כן מעודי, ואשמח למקורות.

ויקבר אתו בגי מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה

היום כוחו גדול מבעבר, ואין כוח להילחם כנגדו, **דע** לך שגם כוח הקדושה משתנה, שקברו של משה מתוקן מששת ימי בראשית, שזה לעומת זה ברא אלוקים לכל הדורות.

ולמה לא?? **ואולי** כי היצר הרע של בעל פעור משתנה כל הזמן, ולכן גם מקום קבורת משה כל הזמן מחליף מקום ומצב ככוח נגד לטומאה, אז אל תאמר שהיצר הרע של

לכן גם אנחנו מיד מתחדשים בכל שנה מחדש בקריאת התורה, מ"בראשית", ככה נחדש את כוח התורה שיגן עלינו מכל הניסיונות המתחדשים ובאים לעולם, שבכוח התחדשות התורה נצליח לעברם בהצלחה אמן ואמן.

אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך

ומשטחים עד בלי סוף, והכל אצלם פאר והדר כמעט בלי מאמץ מצד מנהלי המקום?!

כשיש חובב עמים, דהיינו שכוח הגויים והטומאה גדול יותר ומצליח יותר מהקדושה בעולם, צריך יותר להתאמץ בתורה ולכתת רגלים.

ענה לו החזון אי"ש שזה חסד של בורא עולם, כי אתה והדומים לך שרצים ומתאמצים להתרים יהודים בכל העולם עבור מוסדות תורה, הרי שאתם מפיצים דבר ה' בעולם, אבל האוניברסיטאות יש שקט, לא שומעים כמעט עליהם, וככה לא מתחלל שם שמים בגללם.

כמו הסיפור, שהרב מפוניבז' זצ"ל שאל את החזון אי"ש למה הוא צריך לכתת רגלים ולהשפיל את כבודו עד לעפר בכדי להשיג כסף למוסדות תורה ואילו לאוניברסיטאות אנשים תורמים בנינים על גבי בנינים קמפוסים ענקיים

ללמדנו, שכגודל המאמץ כך גודל קידוש השם, וגם בעת הסתרה עדיין בורא עולם נותן לנו כוח לפרסם שמו ברבים, נכון, בדרך קשה, אבל אפשרית!! וגם נלמד כלל חשוב שמלמד אותנו החזון אי"ש, שהיא הסתכלות אמתית של דעת תורה, והוא להוציא מכל רע את העוקץ ולהפכו לחיובי ולטוב.

שמרו אמרתך ובריתך ינצרו, יורו משפטיך ותורתך, ישימו קטורה, ברך ה' חילו

אבל שימו לב שלפני ה"שימו קטורת באפך" צריך "שמרו אמרתך" וצריך "בריתך ינצרו" וזה גם קודם הפצת תורה וחיוזוק העם "יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל", וכוח המצוות והקדושה והפצת התורה הם אלו שנותנים את הכוח המיוחד שיש בקטורת, וגם לתוצאה של "ברך השם חילו" שזה עשירות.

שבת לוי שלמד תורה כל שנות גלות מצרים ושמרו על רצף של ישיבה בעם ישראל כהמשך של האבות הקדושים עד למתן תורה בלי הפסק כלל, וקיימו מצוות במסירות נפש במצרים, וגם עשו ברית מילה כשהיתה סכנה מוחשית כי במדבר לא נשבה רוח צפונית, לכן כמו שפי' רש"י ראויים הם "שיורו משפטיך ליעקב".

וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש

במצב של קצת מים כמו עין מים שזה מעיין קטן, שזה משל למצב שעם ישראל בגלות, זו גדלותו של העם היהודי וזה מקדם אותו אל הגאולה ואל ארץ ישראל המושלמת בקרוב אמן ואמן.

יתכן אולי לפרש בדרך דרש את הפסוק הזה, שכאשר עם ישראל מחליט במצב שהוא בטוח וטוב לו – דהיינו לא במצב של גלות, לשבת "בדד מהגויים" ומתרבותם ודבקים בדרך ישראל סבא, וגם ואפילו כשהוא "עין יעקב" – דהיינו

שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך

ועוד ראיתי ששאלו האחרונים, מה יעשה זבולון למעלה בשמים הרי לא למד תורה, והרי למעלה בשמים זו ישיבה של מעלה ואין דבר אחר בו חוץ מלהתענג על התורה???

כתב רש"י, זבולון ויששכר עשו שותפות, זבולון לחוף ימים ישכון ויוצא למסחר בספינות ומרוויח ונותן לתוך פיו של יששכר והם יושבים ועוסקים בתורה, לפיכך הקדים זבולון ליששכר שתורתו של יששכר ע"י זבולון הייתה.

וראיתי תירוץ נפלא שכתב הגאון רבי יעקב קמניצקי זצ"ל, שהרי כל עובר לומד תורה מפי המלאך, ואם כן זבולון בעולם הבא ייזכר במה שלימדו המלאך במעי אמו.

נשאלת השאלה, הרי רש"י דיבר על פועלו של כל אחד מהם בלשון יחיד מדוע בהמשך כתב "והם יושבים ועוסקים בתורה", היה לו לכתוב והוא יששכר יושב ועוסק בתורה, שהרי זבולון יוצא למסחר???

וטהר לבנו – ספר מלא ברכה

ובפשטות כוונת רש"י שעל יששכר לפנות מזמנו ולדאוג שימצא לזבולון זמן, וגם זבולון העשיר בעצמו חייב למצוא זמן פנוי ללמוד בחברותא עם יששכר גם בעולם הזה.

ולפי דבריו אפשר לתרץ לשון רש"י, שאכן זבולון עוסק במסחר ויששכר יושב ועוסק בתורה, אבל בעולם הבא "הם - שניהם ישובו ויעסקו בתורה".

ואין לכם מושג באיזו אהבת תורה וחשק לימודים ילמד יששכר את זבולון שתורם לו, הרי יששכר ירצה להטעים את הלימוד על זבולון שתורם לו, שידע על מה הוא תורם ויעריך את חשיבות התורה שתורם לה מכספו, וזה לימוד באיכות גדולה מאוד בחשקת התורה ובסבלנות אין קץ, ואכן מומלץ לחדש דבר כזה מושלם בעם ישראל שהתורמים ילמדו עם התלמיד חכם שתורמו לו באופן אישי כך שירגישו את הקשר באמת ושניהם יצמחו לתפארת עם ישראל.

שמח זבולון בצאתך ויששכר באהליך

שלך הפרטי, ולכן זבולון כשאתה הולך לפרנס את יששכר, עליך לזכור שהבית שלך קודש!!

ועליך לצאת לשוק אבל אתה חייב לשמור על קדושתך, כי הבית שלך קדוש, בית של תורה!!! ובבית של תורה חייבים להתעלות ולא לשקוע בגשמיות ותאוות חלילה.

ללמדנו, שתמיכה בלומדי תורה זה לא פטור גורף מעול תורה ומצוות כגויי הארץ שנותנים כסף לכומר והוא מוחל להם על כל הרציחות והפשעים שעשו, אלא אדרבה זה מקפצה ודחיפה לחיות בבית של תורה ולהתעלות בעבודת השם אמן ואמן.

עם נושע בה' מגן עזרך חרב גאותך ויכחשו איביך ועל במותימו תדרך

וכדברי העמק דבר הנ"ל, שלעתיד לבוא ננצח בלי צורך במלחמה, כי בורא עולם ייתן פחד עצום לכל הגויים, וכך כולם ירצו להתקרב לבורא עולם, ולא רק להתקרב אלא גם ביחד ובאחדות להתקרב באגודה אחת.

ונשאלת השאלה, אם כן מה עם היהודים?? מה עם הצדיקים שעוד לפני ותן פחדך היו יראי שמים ונלחמו לשמור על קדושת השם?? וכי גם הם ישתוו לאגודה אחת??

ועל זה עונים בתפילה "ובכן תן כבוד ה' לעמך, תהילה ליראך ותקווה טובה לדורשיך, ופתחון פה למייחלים לך", דהיינו שלנו היהודים הצדיקים יהיה כבוד, ולנו יהיה פתחון פה, שאנחנו נתגאה על כל הגויים כי אנחנו היינו יראי ה' בעבודה עצמית בזמן של גלות וניסיונות קשים.

ולכן למרות שכולם יהיו באגודה אחת לעשות רצון אבינו שבשמים, בכל זאת לצדיקים יהיה כבוד כי אנחנו נהיה בראש, ואנחנו נהיה קרובים יותר לבורא עולם והם שלא השקיעו קודם ישארו רחוקים יחסית.

וכלום יבינו שמגיע לצדיקים ולישרים לשמוח, כי טרחו כל חייהם, שכשכולם חטאו הם מסרו נפש, לכן עכשיו הם ישמחו שמחה נצחית לעולמי עד, ומגיע להם כבוד אמתי ומעמד עליון גבוה לעולמי עד ולנצח נצחים, ואין יהודי שלא ירצה להשקיע במעמד חשוב ונצחי!!! אז קדימה!!!

ויעל משה

והנה את קברו של משה רבינו לא ימצאו כי בורא עולם הסתיר אותו, והנה אם יש 12 מדרגות לפני מערת קבורת משה אם כן לכאורה יהיה פשוט מאוד למצוא את פתח המערה, כי נחפש איפה יש הר עם 12 מדרגות!!

אבל היות ולא מוצאים את ההר ולא שייך למצוא את ההר סימן שאין כבר את ה12 מדרגות, וכל כך למה?? כי ה12 מדרגות נוצרו במיוחד לרגע פטירת משה רבינו, לסמל על אחדות עם ישראל, ומיד לאחר מכן נעלמו המדרגות, ועל כן קבורת משה נעלמה לחלוטין מבשר ודם ואין כל רמז ודרך למוצאו כלל.

זבולון שמח בצאתו, כי למרות שהוא עוסק בגשמיות ובמסחר, בכל זאת אצלו המסחר שלו זה כמו תשמיש קדושה, שמחזיק את יששכר שלומד תורה בזכותו.

אבל, גם הלימוד של יששכר בבית מדרש לא נחשב מקום זר לך זבולון, אלא זה נחשב שהוא לומד "באהליך", בבית

לכאורה קשה לומר על עם ישראל את המילים "חרב גאותך" כי על עשיו כתוב "על חרבך תחיה", אבל היהודים רחוקים הם מחרב ושפיכות דמים, וגם כשנאלצים לנקוט בכוח הזרוע זה ממש לא גאוה עבורם???

אלא מבואר בספר העמק דבר, שהכבוד הגדול לעם ישראל הוא שיהיו יכולים להגן על עצמם בלי שפיכות דמים כי אם בהשגחת בורא עולם, כמו שהיה ביעקב אבינו שניצל מלבן ומעשו הרשע בלי שפיכות דמים.

כי ה' הטיל פחדו על לבן, או שנתן לעשיו פתאומית אהבה גדולה ליעקב, וכן בכל דור יש עניינים כאלו, וככה אנחנו דורכים על במות גדולתם שאינם יכולים לעשות לנו שום רעה, וכל האופנים הם בהשגחת בורא עולם לפי צדקות האדם ומעשיו, והצד השווה שבהם שכולנו נושעים בה'.

וכמו שלפני כ30 שנה השלטון באירן היו יידידי כל היהודים ופתאום זה התהפך לרעה, וכך בורא עולם יכול שוב להפוך את המצב לטובה בלי קרב ומלחמה, שאירן שוב יהיו יידידי אמת של כל עם ישראל בכל מקום שהוא.

ויש לי בזה חידוש שהתחדש לי בעזרתו ית' ביום כיפור!! על קטע התפילה בשמונה עשרה "ובכן תן פחדך ה' אלוקינו על כל מעשיך ויראוך כל מעשיך, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם".

שאלני ידידי הרב שרון שושן נ"ו מעפולה האם יתכן ש12 המדרגות שהיו לפני משה קודם פטירתו זה כנגד 12 השבטים??

עניתי לו שאכן כתוב בגמרא בסוטה יג' שמשנה רבינו עלה אותם בפסיעה אחת, ואם כן לפי החידוש הנפלא של ידידי זה מובן להפליא, שמשנה רבינו כשעלה לפטירתו מן העולם למרות שבירך כל שבט בנפרד כאן כביכול הוא איחד את כל ה12 שבטים לאחד, כי מאוד היה חשוב למשה רבינו להיפטר מהעולם בסימן של אחדות ישראל.

וטהר לבנו – ספר מלא ברכה

ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה

אך התשובה פשוטה היא, שלא כתוב שמושה רבינו משקיע את בעל פעור כל שנה ושנה, אלא בעל פעור מעצמו כשרואה את קברו של משה רבינו נבהל ושוקע מעצמו עד מקום בו הטמינו משה עוד בחייו.

ומלבד זאת ברור שיש קדושה בקבר צדיק גם אם נשמתו כולה נמצאת בעולם האמת, שהרי אפילו מטה אלישע החיה מתים, וכל שכן קבר שבו טמונים עצמות הצדיק בוודאי יש בהם קדושה, ובפרט שכל גופו של משה היה משועבד לבורא עולם בוודאי יש בהם עוצמה גם לאחר פטירתו.

ואכן מפורש ברש"י בפרשה "כי שם חלקק מחוקק טמונו" שבני גד ביקשו נחלה ליד קבר משה רבינו כי בוודאי יש קדושה והשפעה טובה בקברו של משה רבינו גם כאשר לא נודע בדיוק מקום קבורתו המדויק אלא אזור מקום קבורתו, כי קברו של צדיק משפיע על כל האזור.

משה לא ידע את מקום קבורתו?! משה נכנס לארץ ישראל בחייו!!!

כך שכשמושה קם מקברו לא ידע מה קרה לעם ישראל ולכאורה הוא חזר להיות כבימי חייו, כי זכרוננו מהמלאכים לא היה ממה שראה אותם בעולם האמת אלא מתקופת מתן תורה, וגם משה טען מה יום מיומיים שאני מבוקש לפני בורא עולם, ולכאורה בעולם האמת היה כל הזמן קרוב לבורא עולם, ומה אם כן לשונו מה יום מיומיים?? **אלא** שחזר לחיות ממש בניתוק מוחלט למה שהיה בעולם האמת, כי נשמתו הייתה מנותקת לגמרי מגופו, ולכן גם בחזרתו לחיים ברגעים אלו יתכן שלא התחברה נשמתו לגוף אלא רק כבימי חייו בלבד, ואכן כמו בימי חייו הקודמים זכר את המלאכים רק מתקופת מתן תורה, וגם אז משה היה נקרא אל ה' כפי שמופיע בתורה, **אגב** נראה מכאן שצערם של חיים רק חיים יכולים לראות ולהבין מתוך השקפתם של אנשים חיים, כי בעולם האמת מה שנראה לאדם בעולם הזה רע שם זה נראה טובה של ממש, ולכן היה צורך להקים את משה והאבות חזרה לחיים ולא לבקש מנשמתם שיפעלו למעלה בשמים, כל זה כתבתי בדרך אפשר ועדיין יש צורך לעיין בכל זה, ואדרבא אם יש צורך להוסיף או לתקן אשמח מאוד.

ואומנם יוצא חידוש גדול כאן שמושה רבינו זכה להיכנס בחייו לארץ ישראל ולהגיע למערת המכפלה וגם להגיע לירושלים למקום המקדש, ואומנם מצד אחד משה רבינו בכה מרורות על חורבן הבית ועל גלות עם ישראל, ומתוך צערו ויגונו העצום לא שם ליבו לשמוח על שזכה להיכנס סוף סוף לארץ ישראל, אך מצד שני הבין את התועלת שהייתה בכך שלא זכה להיכנס יחד עם בני ישראל לארץ ישראל, כי רואה ונוכח שבורא עולם נתן את חמתו על עצים ואבנים ולא כילה חלילה בחמתו את שארית ישראל וכדברי המדרש, ואם כן זכה משה רבינו גם להיכנס בחייו לארץ ישראל וגם לראות בעיניו את התועלת בכך שלא נכנס בזמן שביקש להיכנס ולא הורשה.

* כוח תפילת רבים על קבר משה רבינו היה מונע את הגלות

לקיים מה שנאמר ולא ידע איש את קבורתו, והקשה תלמידי המצוין יוסף טפירו הי"ו שעם ישראל יקיימו בהר נבו כולו יום תפילה וממילא הם התפללו על קברו של משה?!

אלא יסוד גדול יש כאן שלא מספיק להתפלל באזור הקבורה אלא צריך ידיעה ברורה על מקום הקבר, וכמו שמצאנו בתפילה שצריך להתפלל לכיוון ירושלים ואם אינו יודע יכוון לבו, על כל פנים יש דרגות במקום התפילה,

כתוב בספרי: ויש אומרים שאפילו משה בעצמו לא ידע את מקום קבורתו, שנאמר "ולא ידע איש את קבורתו" ואין איש אלא משה שנאמר "והאיש משה ענו מאוד".

ומסביר המשך חכמה שהכוונה שמושה רבינו שאפילו בחייו היה איש אלוקים כולו דבוק בבורא עולם, על כן לאחר פטירתו נשמתו נפרדה מהגוף ומיד דבקה לחלוטין בבורא עולם, כך שלא היה בו שום זכר לגוף ולגשמיות, וזה הכוונה "ולא ידע איש את קבורתו".

אומנם מצאנו בתוספות בסוטה יד' בשם מדרש אגדה שבכל שנה ושנה בעת שחטאו ישראל בבנות מואב באותו פרק בית פעור עולה למעלה כדי לקטרג ולהזכיר עון וכשהוא רואה קברו של משה חוזר ושוקע שמושה רבינו שקעו בקרקע עד חוטמו וכל שעה שעולה חוזר ונשקע למקום ששקעו משה רבינו, ולפי זה עולה לכאורה שכוחו של משה נמצא גם בקברו ולא רק בנשמתו.

כאמור קודם בדברי המשך חכמה, בביאור דברי הספרי שמושה רבינו לא היה לו חיבור לגוף בחייו וכל שכן לאחר פטירתו וזה הכוונה שמושה לא ידע את מקום קבורתו – כי היה מנותק לחלוטין מגופו, וקצת היה תמוה לי מדוע צריך לנטות לפשט זה, ולא לפרש כפשוטו שהקב"ה העלים גם ממושה את מקום קבורתו, אלא יתכן והדברים פשוטים שאם ה' מעלים מנפטר את מקום קבורתו ממילא נשמתו מנותקת מהגוף.

אומנם מצאנו שנשמתו של משה ידעה את מקום קבורת גופו, שהנה כתוב במדרש רבה איכה הקדמה פסקה כד' שאמר ה' לירמיהו לך וקרא לאברהם ליצחק וליעקב ומשה מקבריהם שהם יודעים לבכות, אמר לפניו רבשי"ע איני יודע היכן משה קבור, אמר לו הקדוש ברוך הוא לך עמוד על שפת הירדן והרם קולך וקרא: בן עמרם בן עמרם עמוד וראה צאנך שבלעום אויבים, עמד ירמיהו על שפת הירדן וקרא בן עמרם בן עמרם עמוד!! הגיע זמן שאתה מבוקש לפני הקב"ה, אמר לו מה היום מיומים שאני מבוקש לפני הקב"ה? אמר לו ירמיהו איני יודע, הניחו משה והלך אצל מלאכי השרת שהיה מכיר אותן משעת מתן תורה אמר להם משרתי עליונים כלום אתם יודעים מפני מה אני מתבקש לפני הקב"ה, אמרו לו בן עמרם אי אתה יודע שבת המקדש חרב וישראל גלו, והיה צועק ובוכה עד שהגיע לאבות העולם, מיד אף הם קרעו בגדיהם והניחו ידיהם על ראשיהם והיו צועקים ובוכים עד שערי בית המקדש.

ובראותי מדרש זה, ראיתי ראייה ברורה לדברי המשך חוכמה, שאכן נשמת משה רבינו ידעה את מקום קבורתו, רק שנשמת משה הייתה מנותקת לחלוטין מהגוף, עד כדי

וטהר לבנו – ספר מלא ברכה

מתפללים על קברו של משה רבינו שיגן בעדם על ידי תפילה להקב"ה?!

אלא נראה לתרץ שאם רבים בתפילתם על קברו של משה היו מעוררים את משה רבינו שיתפלל על עם ישראל, הרי שתפילת משה הייתה עוצמתית פי כמה כי היא באה מכוח תפילת ציבור!! ותפילת ציבור כוחה יפה יותר מתפילת משה ושלושת האבות הקדושים שקמו במיוחד לתחייה והתפללו ובכל זאת זה לא מנע את הגלות, ואילו התעוררות מכוח תפילת ציבור הייתה מועילה!!!

והסגולה הגדולה היא להתפלל במקום המדויק ובידיעה מדויקת על מקום הקבורה, ועל קברו של משה לא שייך ידיעה כי קברו היה בנס שנברא מששת ימי בראשית כביכול אין לו מקום, ולכן לא שייך להתפלל על קברו ממש בשום צורה.

רק צריך עיון, שהרי **במדרש רבה** שהבאנו קודם מפורש שירמיהו הקים את משה מקברו והלך עמו לקברי אבות ויחד הם התפללו על גלות עם ישראל, ובכל זאת עם ישראל הלך לגלות?? ואם כן מה היה מוסיף אם עם ישראל היו

וללמד מזה עד כמה כוחה של תפילת רבים, ונזכור להקפיד תמיד על תפילה במניין גם בבין הזמנים ובימי החופשה, ונדע בתשעה באב עד כמה עוצמתי הקינות שנאמר בציבור, שכוחה הרבה יותר מקינות הנאמרות ביחידות!!!

ובולא עולם יאמר לצרותינו די ויגאל אותנו מגלות זו שנמשכה אלפי שנים, ואנחנו בשם השם נזכיר ומאמינים בכל יום שיבוא, ובורא עולם יתן למיחלים לו תקווה טובה, ובקרוב נזכה לביאת גואל צדק אמן ואמן.

למה הקב"ה א"כ אמר לירמיהו להעיר ולהקים את משה ואת האבות??

ב. דווקא בזה מתחדד עד כמה עוצמתי תפילת רבים של עם ישראל שכוחו רב יותר מתפילת האבות ומשה רבינו יחד במקום בית קדשי הקדשים, ואם כן נדע להשקיע בתפילה בציבור כראוי, ונשתדל תמיד להתפלל במניין, ובציבור גדול יש יותר כוח ועוצמה לתפילה.

תשובה א, נראה לתרץ שלמרות שלא נגאלו ישאל מיד בכל זאת אין התפילות הולכות ריקם, אלא מועילים לעם ישראל בכל זמן הגלות, וכפי המשמעות שהקב"ה אמר לרחל אמנו כששמע את קולה, **"מנעי קולך מבכי כי יש שכר לפעולתיך ושבנו בנים לגבולם"**.

הקפות – והקפות שניות

והנה אנחנו מחזירים כביכול באותו מטבע, וכביכול **ב14** **ההקפות** אנחנו ממשיכים את סוכות שבו הקרבנו **14** כבשים כל יום כנגד עם ישראל, כי ברצונו להחזיר אהבה להקב"ה שאנחנו כביכול ממשיכים את חג הסוכות.

ויתכן שלכן עושים עוד **7** **הקפות שניות במוצאי שמחת תורה** בכדי להראות לבורא עולם שלמרות שבשמחת תורה עשינו **14** הקפות כהמשך לסוכות כלפי מספר קורבנות הכבשים, אבל אנחנו רוצים גם לחדד בהקפות שניות את **7** כבשים שהקריבו בשמחת תורה החג החדש והמיוחדת.

ובעצם בהקפות שניות שעושים דווקא במוצאי החג, רצוננו לבטאות שרק מעשיו כביכול נגמר אצלנו סוכות ורק מעשיו אנחנו מתחילים את שמחת תורה שתמשיך כל השנה, וזה כביכול התוספת שאנחנו מחזירים להקב"ה כתודה ובשמחה, כנגד התוספת שהוסיף לנו עוד יום.

באמצע ההקפות התחדש לי בס"ד חידוש נחמד, מדוע עושים **14** הקפות דהיינו **7** בלילה ועוד **7** בבוקר, וגם למה דווקא על שמחת תורה אומרים שמיני עצרת **"החג הזה"**?

והתשובה היא כי חג שמחת תורה זה חג כמו **הפתעה ותוספת**, וכלשון בני אדם **"בונוס"**, שבורא עולם באהבתו לעם ישראל נותן להם חג נוסף על סוכות, והיות וזה חג הפתעה ותוספת ובונוס מיוחד לשם חג, לכן אומרים עליו **"החג הזה"**.

אבל למרות שהוא כמו חג מיוחד, בכל זאת בחג שמיני עצרת **מקריבים 7 כבשים כמו כל חג רגיל**, כי בימים הקודמים לו בחג הסוכות הקריבו כל יום **14** כבשים כנגד עם ישראל, וההבדל במספר מתחדד ההבדל ומתקבל ייחודיותו של חג שמיני עצרת לעומת חג הסוכות.

לעיני כל ישראל

משה רבינו סיים את התורה ב"לעיני כל ישראל" ופירש רש"י שהכוונה על שבירת הלוחות, ולמרות שזה מקרה לכאורה עצוב מאוד!!! בכל זאת משה רבינו סיים בזה, כי רצה ללמד אותנו שתורה היא שלימות!!! כולה קודש קדשים, אם אין אותיות כי פרחו בגלל העבירה של העגל, עדיף לשבור ולבנות הכל מחדש!!! וכאמור גם תלמיד חכם כל כולו שלימות!!! וקודש!! ואפילו הרוק שלו וכפי שהארכתי בחידושים על ראש השנה על הפסוק "אף שמיו יערפו טל"!!! אז עלינו לדבוק בתורה ובלומדיה בערכה ובהערצה תמיד!!

חזק חזק ונתחזק!!

אחרי שהסתיימו כל החגים שהיו מלאים בעשייה רוחנית, פתאום יש חלל, והחלל הזה מסוכן, כי יש רעב דחוף לסיפוקים, והיצר מפתה להגיע לסיפוקים קלים וזמניים של עבירות או מראות אסורות, אפילו בנפילות קטנות, כי כך דרכו לקרר ולהפיל.

ורבים וטובים נפלו בלילה זה רחמנא ליצלן, וכן רבים נפלו בימים הבאים הללו, לכן ידידי אחי ורעי, אין ברירה עלינו להתאמץ ולתת לעצמנו סיפוק רוחני טהור - ללמוד תורה קדושה - וסוגיות תלמודיות, או אפילו להנאות עם המשפחה באווירה טובה ומהנה אבל כשרה, אבל חלילה לא להתבטל ולחפש תעסוקה פרטית אלקטרונית שנגמרת בעבירות, רק חזק ואמץ, וזכור את החזק חזק ונתחזק תמיד אמן ואמן.